

Østrup vil unde os, og Ministeriet Østrup kan jo maaske i dette Tilfælde stille sig gunstigere end de nuværende Forslagsstillere; men jeg skal aldeles ingen Mening have om, hvorvidt det vil ske eller ikke. Det vil tiden jo vise. Men hvad er det, der gjør, at jeg har den Tro, at vi ikke have Udsigt til at faae Demokratiet's Anstuelser givne Udtryk i Lovene? Ja, det er netop den Forsatning, hvorunder vi leve, og til hvilken et Ministerium kan støtte sig, uagtet det kan have f. Ex. hele Folkethinget imod sig. Det er deri, Ulykken stikker, og derfor har jeg intet Haab om, at vi snarlig skulle kunne faae Reforme, som vi kunne ønske. Men saa siger jeg, at, da jeg ikke har dette Haab, mener jeg, at det, naar der foreligger os Noget, der er mindre slemt end det, der er, Noget, som afflaffer Straffe, som man kan oprøres over, er det det Rigtigste, er det ganske i sin Orden, at man tager disse Krummer, som ogsaa er Brød, indtil man kan faae et helt Brød, lavet efter sin egen Smag, det er derfor, jeg kan gaa med til at stemme for Forslaget, som det foreligger, uagtet jeg aldeles ikke har villet være med til at stemme for nogle af disse Bestemmelser. Jeg tager det som en Helhed; jeg veier den nuværende Tilstand mod den, der skal komme, og naar jeg ser, at den sidste er bedre end den første, tager jeg den sidste som det mindste Onde af de to. Jeg har isørigt været i et Tilfælde, der ligner dette, den Gang den borgerlige Straffelov blev vedtagen; thi der manglede i denne Lov adskillige Bestemmelser, hvilke jeg og andre Mænd søgte at faae rettet, men vore Forslag bleve forkastede. Det var for os en meget vigtig Sag; men da det fra Regjeringens Side blev erklæret, at, hvis de Forslag vedtoges, kom Loven ikke ud, stemte jeg naturligvis for Loven, fordi den afflaffede mangfoldige store Under for Befolkningen, og indførte bedre Tilstande i mange Retninger, uagtet jeg ikke var tilfreds med Loven i det Hele. Det er efter min Mening et naturligt og rimeligt Standpunkt for en Mand, der ikke har Haab om at kunne sætte Love igennem, som han ønsker dem, at han tager det, han kan faae, naar der deri er nogle Fremskridt og ikke et eneste Tilbagekridt. Derfor stemmer jeg for denne Lov.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er indtegnet 7 Valere, og da der er begjært 8 Navneopraab, vil Sagen ikke kunne tilendebringes i Dag. Jeg skal derfor standse her.

Ved Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk) er indbragt et Underdragende med 24 Underkrifter fra Gudme i Fyn om, at det her foreliggende Forslag til Lov om Forandring i Lov af 6te April 1855 ikke maa blive vedtaget. — Det vil blive tilstillet Udvalget angaaende det nævnte Lovforslag.

Næste Møde vil blive holdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af tredie Behandling af: Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Mødet hørtes Kl. 4¹/₂.

Fire og Firsindstyvende Møde.

Torsdagen den 10de Marts 1881, Kl. 1.

Sekretæren, S. Steffensen, oplæste Protokollen fra forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Formanden (Krabbe): Fra Conseilspræsidenten har jeg under Dags Dato modtaget følgende Skrivelse:

„Jeg skal herved meddele Er. Formanden, at Hendes Majestæt Enkedronning Caroline Amalie iafstedes Kl. 9³/₄ er afgaaet ved Døden“.

Budskabet om Hendes Majestæt Enkedronningens Død vil modtages med en i en sjelden Grad ubelt Følelse. Til Grindringen om, at Hun i sin Tid har den danske Dronningekrone med Ære, knytter sig Erkjendelsen af, at hun under de strax derefter følgende Krigsbegebenheder, der fremkaldte for Hende særlig vanskelige og pinlige Forhold, har Stillingens Danstælligheder med en Værdighed, der kun kunde være fremgaaet af en Forening af en edel kvindelig Naturs Egenstaber med virkelig Samfølelse med det Folk, over hvilket hun havde baaret Kronen. Sin 33-aarige Enkestand henlevede hun paa en Maade, der, stille og tilbagetrukken som den var, aldrig noget Dieblif lod Folkets Sympathi trække sig tilbage fra Hende, og nu, da Hun er gaaet bort, er det, vi se tilbage paa et Liv, viet kristelig Kjærligheds-gjærning, Danmarks Lykke og Kronens Værdighed.

Vi være Hendes Minde!

Thingets Medlemmer hørte staaende paa denne Formandens Udtalelse.